

досягнення національної згоди між різними соціальними групами, політичними партіями з приводу вирішення загальнонаціональної проблеми виходу України з економічної кризи; вирівнювання економічних показників та зниження рівня інфляції; розробка правової бази інвестування; радикалізація боротьби зі злочинністю; створення конкретного механізму надання податкових пільг банкам, іноземним інвесторам на довгострокові інвестиції з метою компенсації втрат з уповільнення обороту капіталу.

Література

1. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Мельник О.О. Інвестиційний клімат в Україні // Фінанси України. – 2010. – №8. – С.61-65

Малага Є.А., ст. гр. ФК-10-1
Кіровоградський національний технічний університет

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДЕМОГРАФІЧНОЇ СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ

Одним з визначальних чинників для забезпечення стабільного, ефективного та інноваційного розвитку держави є демографічна ситуація в країні. Вирішення проблеми оптимального демографічного розвитку слід розглядати як першочергове завдання держави, як фактор і водночас як результат її функціонування. Роль демографічного стану як основи суспільного виробництва полягає в тому, що воно виступає споживачем матеріальних благ і тим самим зумовлює розвиток насамперед галузей, які орієнтуються на споживача. Нині Україна переживає демографічну кризу, тому дослідження різноманітних чинників, що впливають на демографічну ситуацію та процеси є актуальним. Підвищення народжуваності та зниження смертності населення в Україні можливе лише у випадку ґрунтовного дослідження наявної проблеми.

Вивченню впливу демографічної ситуації на економіку держави присвячено низку наукових праць вітчизняних вчених, таких як С. Біляцький, О. Богущкий, С. Вовканич, І. Голубева, Е. Лібанова, А. Хахлюк, І. Прибиткова та інші [1]. Проте демографічні проблеми продовжують загострюватися і потребують подальшого дослідження.

У переважній більшості областей України реєструється скорочення населення. Так, загальний показник по всій Україні за січень-березень 2010 р. становив 57606 осіб (5,1 на 1000 жителів). Але зберігається позитивна тенденція щодо уповільнення темпів скорочення населення,

яка і відображається у показниках 2010 р. порівняно з аналогічним періодом 2009 р., коли цей показник становив 5,6 на 1000 жителів. При цьому більш різкого скорочення традиційно зазнає сільське населення (7,5 осіб на 1000 жителів), на противагу показникам по міському населенню (4,0 осіб на 1000 жителів). Приріст зареєстровано лише у ряді західних областей: Закарпатській (345 осіб), Рівненській (124), Волинській (20), а також Києві (845) та Севастополі (2). Так, на 1 липня 2010 р. в Україні проживало 45859,8 тис. осіб. Упродовж січня-червня 2010 р. чисельність населення зменшилася на 103,1 тис. осіб, що у розрахунку на 1000 жителів становило 4,5 особи. Зменшення чисельності населення країни відбулося виключно за рахунок природного скорочення – 111,8 тис. осіб, водночас зафіксовано міграційний приріст населення – 8,7 тис. осіб. Порівняно з січнем-червнем 2009 р. обсяг природного скорочення зменшився на 10,0 тис. осіб, або з 5,3 до 4,9 особи в розрахунку на 1000 жителів. Природне скорочення населення спостерігалось у 23 регіонах країни, та тільки в Закарпатській, Рівненській, Волинській областях і м. Києві зареєстровано природний приріст (відповідно 1111, 611, 36 і 1306 осіб) [3]. Одним з основних факторів стабільного природного приросту населення цього регіону є сприятлива вікова структура населення.

Важливими факторами, що впливають на відтворення населення, є соціальні та природні умови його життєдіяльності. Особливо гостро їх дія проявилася в областях Донбасу та Придніпров'я, де сформувалися значні гіперурбанізовані території з високим рівнем забруднення повітря, води, ґрунтів та продуктів харчування. Усе це знижує показники здоров'я населення, зокрема дітей. Негативний вплив несприятливих природних умов проявляється і в інших високо урбанізованих регіонах України. До того ж, ще довго матиме значне радіоактивне забруднення територій. Нині понад 3 млн. чоловік проживає на території з різним ступенем радіоактивного забруднення. Вплив різних факторів, пов'язаних з цим явищем, погіршує стан демовідтворення. Це стосується насамперед таких областей України, як Київська, Житомирська, Волинська, Рівненська та Чернігівська [2].

Іншими факторами, які впливають на народжуваність – є законодавча діяльність держави. Так, депутати Верховної Ради відмовились зарахувати період знаходження у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами до страхового стажу. Крім цього, Україна має намір підвищувати пенсійний стаж і пенсійний вік для жінок. Про це йшлося у меморандумі української влади Міжнародному валютному фонду, в якому передбачено поступове збільшення пенсійного віку для жінок до рівня чоловіків – з 55 до 60 років, додаючи 6 місяців щорічно з 2010 р. Отже, демографічні процеси не можуть залишатися без уваги держави, оскільки вони торкаються найважливіших сфер життя людей

і рівня економічного розвитку країни.

У силу історичної тривалості розв'язання проблеми демографічної кризи нині на перший план виходять питання вирішення якісних параметрів демографічного потенціалу. Принципово важливою є державна підтримка сім'ї та сімейних цінностей, які є фундаментом, на основі якого формується вся система заходів демографічної політики, зокрема:

- забезпечення якості життя сімей, створення належних економічних передумов для реалізації потреби в дітях;
- формування сприятливого соціально-психологічного клімату й орієнтації суспільства на сімейні цінності, формування, як мінімум, дводітної, а згодом – три-, чотиридітної сім'ї;
- сприяння зміцненню інституту сім'ї, запобігання її руйнуванню, зменшенню кількості розлучень;
- збереження і зміцнення здоров'я сімей, передусім, репродуктивного, підвищення рівня культури репродуктивної поведінки;
- сприяння і підтримка виховної функції сім'ї.

У цій ситуації вбачається доцільним розроблювати концепції подовження віку проживання населення шляхом формування концепції здорового способу життя, активно впроваджуючи її із застосуванням стимуляційних та адміністративних механізмів. На думку О. Палій, «відсунути» ранню смертність і знизити захворюваність можна передусім проведенням профілактичних оглядів, диспансеризації населення. Це продовжило б життя чоловіків на 5 років, а жінок – на 2 роки [4].

Необхідно активізувати роботу з поліпшення стану здоров'я, зниження смертності та підвищення тривалості життя населення шляхом:

- усунення перешкод у масовій доступності населення до засобів збереження і поліпшення здоров'я ;
- створення умов праці, які забезпечуватимуть творчий розвиток працівника, його фізичне і психічне здоров'я;
- формування у населення активної та свідомої поведінки самозбереження;
- створення безпечного для життя і здоров'я населення природного середовища;
- подальший розвиток ефективної системи охорони здоров'я і медичних послуг.

Програма регулювання міграційних процесів повинна орієнтуватися на сприянні поверненню етнічних українців і колишніх громадян України, забезпеченні повернення зовнішніх трудових мігрантів, забезпеченні соціального захисту громадян України, які

працюють за кордоном, запобіганні нелегальної транзитної міграції, вирівнюванні вікової еластичності зовнішніх міграційних процесів.

Література

1. Збарський В. К. Демографічні проблеми в Україні та шляхи їх розв'язання/ В. К. Збарський, А. П. Горьовий / Економіка АПК. – 2009. - №11. – с. 114-117.
2. Демографічна ситуація (2009 р.)// Праця і зарплата. – 2010. -№8. – с. 8.
3. Шаповал А. Демографічний стан і проблеми відтворення населення України/ А. Шаповал// Віче. – 2009. - №20. – с. 22-24.
4. Тривалість життя в Україні// Праця і зарплата. – 2010. - №17. – с. 7.
5. Біляцький С. Демографія – найголовніший чинник майбуття / С. Біляцький, А. Хахлюк // Україна: аспекти праці. – 2001. – № 5. – С. 45-49.
6. Жук М.В. Регіональна економіка. Підручник / М.В. Жук. – К.: Академвидав, 2008. – 416 с.

Мельник А.М., магістрант гр. ОА-11М
Кіровоградський національний технічний університет

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансові результати діяльності підприємства характеризуються приростом суми власного капіталу (чистих активів), основним джерелом якого є прибуток від операційної, інвестиційної, фінансової діяльності та прибуток, отриманий внаслідок надзвичайних обставин.

Кінцевим результатом господарської діяльності підприємства є прибуток (у випадку перевищення величини отриманих доходів над сумою витрат, пов'язаних з формуванням таких доходів) або збиток (якщо величина витрат перевищує обсяг доходів). Прибуток – це грошовий дохід, утворений у результаті виробничо-господарської діяльності. Прибуток виконує такі основні функції: оцінки підсумків діяльності підприємства; розподілу (розподілу доходу між підприємством і державою, підприємством і його працівниками, між сферою виробництва і невиробничою сферою); джерела утворення фондів економічного стимулювання і соціальних фондів.

Отже, у зростанні прибутку зацікавлені як суб'єкт господарювання, так і держава. На підприємствах приріст прибутку досягається не лише завдяки збільшенню трудового внеску колективу, а й за рахунок інших факторів. Саме тому на кожному підприємстві необхідно систематично аналізувати формування, розподіл та використання прибутку. Цей аналіз має надзвичайно важливе значення і для зовнішніх суб'єктів (місцевих бюджетів, фінансових та податкових органів, банків).

Метою аналізу фінансових результатів підприємства є дослідження динаміки і структури фінансових результатів його діяльності,